

Слово
Блаженнішого Митрополита Київського
і всієї України Епіфанія
виголошене 12 вересня 2019 року
в Національному університеті
«Львівська політехніка»

Поважні науково-педагогічні працівники!
Дорогі студенти, які здобувають вищу освіту
в цьому славному своєю історією
та традиціями освітньому закладі!

Дякую керівництву за запрошення та радий вітати всіх Вас у такій численній аудиторії!

Мені – у минулому ректору Київської православної богословської академії як закладі вищої духовної освіти – відомі всі проблеми сучасної вищої освіти та потреби учасників освітнього процесу.

Період навчання в університеті, який для одних триває 4 роки в бакалавраті, а хтось може продовжити і в магістратурі, насправді дуже важливий в житті молоді людини-християнина. Тут після основ у середній школі ви маєте завершити формування свого характеру, поглядів, цінностей, переконань як справжній християнин і патріот своєї держави України.

Ви маєте набувати кожен в обраному вами фахові й спеціальності необхідні знання, вміння й навички. Саме тому треба цінувати й не марнувати відведений для навчання час. Потрібно докладати багато зусиль, щоб виховувати силу волі, стійкість характеру, бути наполегливим у досягненні поставленої мети.

Нам усім треба прагнути до досконалості в усьому й досягти поставленої мети. Насамперед – орієнтуватися на вітчизняний ринок праці, набувати відповідних компетентностей.

Але не треба забувати, що реалізуючи зазначені прагнення, на головному місці в нас мають бути християнські духовно-моральні цінності добра, любові, чесності, відповідальності, справедливості. Бо без них найвисокоосвіченіший і якнайкраще підготовлений фахівець не лише не зможе принести користь суспільству, а іноді навіть може й завдати великої шкоди оточенню й собі.

Саме на цих засадах і мають будуватися й базуватися відносини між людьми і в колективі. Без цього неможлива командна робота.

У ці дні православні християни загострюють питання екології. Планета Земля – наш спільний дім, який ми отримали від Господа й Творця у тимчасове користування.

Ми маємо відчувати себе й поводитися як бережливі й відповідальні домоуправителі, які мають у відповідний час дати звіт про все ввірене для їх опіки й піклування. Ми не повинні бути злими виснажувачами й споживачами ресурсів.

Окрім цього, треба знати свою правдиву історію, пам'ятати, чий ми діти, й думати про своїх нащадків, що ми їм залишимо й передамо у спадок.

Наша Православна Церква України, яка отримала визнання автокефального статусу на початку цього року, переживає певний етап свого становлення й утвердження.

Ми хочемо відходити від стереотипів російського православ'я й орієнтуватися на кращі традиції православ'я світового, зберігаючи при цьому незмінність, чистоту й непошкодженість православного віровчення.

Але поряд із цим ми наша Церква має славу історію й певні здобутки в минулому, які ми маємо актуалізувати, вивчати, повертати до життя й упровадження. І навіть ділитися ними з нашими братами й сестрами з інших Церков.

Усе це можливе з орієнтуванням на майбутнє підростаюче покоління. Тому саме не Вас, дорогі студенти, наша Церква покладає свої сподівання!

Наша Церква відкрита до суспільства, нам не чужі біди й негаразди свого народу, який вже понад п'ять років самовіддано й наполегливо бореться із російською агресією на Сході нашої країни.

Ми розвінчуємо міфи й марновірства, які вкоренилися в нашому суспільстві й підмінюють справжню віру в Бога довірою до усіляких забобонів та обрядів. Нам доводиться жити в час відкритого інформаційного суспільства, стрімкого розвитку науки й техніки.

Нам важливо навчатися розрізняти добро і зло, правду й неправду. Першого варто триматися й примножувати, а останнього – цуратися й уникати.

Ми маємо бути світлом для світу. Ми маємо показати на своєму прикладі справжні цінності християнського життя й повернути їх Європі, куди ми прагнемо і які вона стрімко починає втрачати.

Світло нашої освіти має сяяти перед усіма людьми, щоб вони бачили наші добрі справи й прославляли Отця нашого,

що є на небесах. Ми повинні дотримуватися прав, законів, поважати права й свободу інших, уникати гріха, пристрастей та всіляких залежностей, боротися з ними й прагнути до святості в Божественній свободі.

Вивчаючи інші мови, а в сучасному світі без цього не обійтися, ми не маємо права занедбувати свою рідну українську мову й плекати її як єдину державну мову.

Закликаю Вас відповідально ставитися до творення сім'ї й народження й християнського виховання дітей, бо це запорука майбутнього України.

Ще раз вітаю професорсько-викладацький колектив та аспірантів і студентів одного з найславетніших вітчизняних університетів! Переконаний, що Ваш університет матиме славне майбутнє, і найголовніше – з його стін вийдуть прекрасні фахівці, які любитимуть рідну землю і працюватимуть задля розбудови і зміцнення Української Церкви й держави.

Слава Ісусу Христу і слава Україні!